प्राक्तताविण" माघः कामतस्तु प्रवृक्तानामिमाः खुः क्रमणो कराः"मतुः "द्निद्नि लं तत्तरेधि रेऽधिकम्"नैष॰ "आसी-दिदं तमोभूतमप्रज्ञातमक ज्ञयस्" मतुः । "नलेवाहं जात्त नासिनित" गोता । सन् सन्ती सन्तः । "सदेव सोस्येद्मप्य आसीत्" का० ७० "योऽन्यया सन्तमात्मानमन्यया प्रतिपद्यते"मतुः । "नासतोविद्यततेऽभावोनामावो विद्यते सतः" गोता स्त्रियां कीष् "सती सता योगविद्यह्हेहा" कुमा० "सती वाऽविद्यमाना वा प्रकृतिः परिवामिनी हरिः वि+ ख्रिति स्वतिहारे परस्यरमेककृषेण स्थितौ "अन्यो व्यतिस्ते तु ममाणि धर्माः" भट्टिः ।

श्रम चोपे दिवा॰पर॰सक॰सेट्। अखित अखेत् अखत चास्यत् चास्यत् चास । चिता-चस्ता चिति। अखन् अखमानः असः । असितम् - अस्तम् । असिवा-चम्बा अभ्यस्, निरस् "आरे असहै यं हेनो अस्तु"। चर १,११८,८, "दखने हेतिमखाय म्" ऋ०१,१०३,३, अति−अतिदूरचेपये ''बङ्गिस्वैनमत्यस्य चे नेन च बहून् जनान्" भा० अत्यक्तः पा०। वि+अति ! वैपरीत्येन स्थापने "व्यत्यसापाणिना कार्यं सपसंपद्धं गुरोः" मतः "व्यत्या-सम्बन्धवागतः'' स्टतिः अधि-जारोपे आरोपय अतस्मिन् तदुव्दिः अन्योपरिस्थापन च आद्यार्थे "अप्रत्यचेऽपि स्त्राका गे बाबास्तबम्बिनताद्यध्यस्ति'''त्राह कोऽयमध्यासोनाम'' ज्ञते स्ट्रितिरूपः परत्रपूर्वेड टावभासः" शावभाव। अतु-पश्चात् सह वा चोपणे अन्वस्तः। "सञ्जमेखना वक्तवेनान्वस्ता भवति' भवत अा । अप-दूरीकरणे 'गितरपास्तसंस्या मित:''मालतीमा०''किमित्रपाखाभरखानि यौवने''लुमा०। अभि-अध्यादत्ती, "अध्यखन्ति तटाघातं निर्जितैरावता गजाः" कुमा० "अध्यासेन तुकोन्तेय! वैराग्येण च ग्टइप्रते" गीता। "धैयनेऽभ्यस्तनिद्यानास्" चान-चानचोपे "तामनास्ततो गकति च स्वाम्" मत वा समनात्चे पे 'तामवास्तवागच्यति सदम्' यतः त्राः खहु-काद्वीत्चोपयो ''युक्तसदस्रति'' सि०कौ०। परि+खह भिन्नतया बोवने । "प्राधान्यं हि विधेर्यत्र प्रतिषेधेऽप्र-धानता । पर्युदासः स विज्ञे यो यत्नोत्तरपदेन नर्ज्' मीमां ० यथा श्राद्वादौ पर्युद्क्तकावे।रात्रप्रादिः "अमानास्तायां पित्रस्योदद्यात्" "रात्नौ त्रात्त"न क्वाँते" त्युभयोरेकवाक्य-तया रात्रीतरामावस्थायां श्रादं सर्जीतिति हि बोधः तत रात्रिः पर्य्युद्स्ता एवमन्यत्रापि।परितः चेपणे च "अन्याः सर्वे पर्युदस्ता स्टिषिष्टिर्निवेयने मा॰स॰प॰। नि

डर्-निवारखे। "वीराखीव व्युद्स्तानि रेजुस्तत महा-वने" 'रामा ॰ लन्त हेत्रनतीस्त्रैतान् कामक्रीमौ स्युदस्य च"। भा॰स॰प०। उप-समीपस्थापने 'तस्थाधस्त स्तद्बिहरू-पास्ति चमसेषुं कात्या०१०,५, नि-व्यर्पेसे "न महिमे न्यस्ति भारमग्राम्"। निचे परूपेणार्पणे च "न्यासीकता स्थानभिदा सारेण"कुमा०"राज्य न्यासिमनाभुनक्" रष्टः। उचारणपूर्वे कं तल तल स्थाने अपेकी तथा ध्याने च। "आदाष्टव्यादिकन्यासः करग्रुडिस्ततः परम् । अङ्कृति-व्यापक न्यासी इहरादिन्यास एव च' तन्त्रम्। "डपन्यासस्तु उप+नि +शचार**का**खे वाङ्सखम्" व्यमरः । प्रथमष्रयोगे च "भ्तमध्यतुपन्यस्तं पूर्व्यमावेदितं न चेत्। हीयते व्यवहारेगां? स्ट्रतिः 'स त तत्र विशेष डवंभः सदुपन्यस्थिति क्रव्यवर्तायः" किरा॰ सम्+नि त्यागे े "त्री ड़ादसं देवसदीच्य मन्ये संन्यस्तदेष्टः खयमेव कामः" क्षमा॰ विज्ञितकमाणां विधानेन त्यागेच "द्शबच्चणक" धमा मतुतिष्ठन् समाहितः । वेदान्तं विधिवच्छुता सन्यस्ये-दच्यो दिजा" मनुः। "न हि संन्यसनादेव सिद्धिः समिवाच्छितिं ''मिय स'न्यस्य कर्माणिं' गीता। निस्-निर्-निष्ठीवने दूरीकरणे च । निरस्ति 'मिष्ठीवति डिवु निरसने" पा०घात्या० "निरस्तः परावसः त्यानि-रसने भवदेवः "निरस्तगान्धीर्थमपास्तवैर्थम् 'मावः "निरास स्टङ्गं कुपितेव पद्मिनों' भट्टिः 'काणदिकक्तिकन्युरा निरासें किराः। त्वरितोच्चारणे च "निरसां त्वरितो-दितम्' अमर:।

परा-निराकारणे 'एतेन खण्डनकारमतमि परास्तम्" चिना०
परि-परावर्त्त नेन स्थापने ''छखेन पर्यास्तिकोचनेन' कुमा०।
"पर्यास्तिह निचयः सहस्रसंस्थाम्" किरा०। अपेणे
च 'तासीष्ठपर्यस्तर्यः स्थातस्य' कुमा०। वि-परि-वैपरीत्ये, परिवर्त्त ने स्थानिज्ञाने च 'द्रतर्था पान्ते विपर्यास्तेते" यत०न्ना०। "संश्यविपर्यास्तिवारणेनेति"
चिना० "विपर्यासितद्शेनैः" बौद्धका०।

प्र-प्रचिषे "अधु प्रास्य विनष्टानि स्टक्कोतान्यानि सन्त्रवत्" सत्तः "अम्नौ प्रास्ताद्धितः सस्यगादिखद्यपितव्ते" गीता । अतु-प्र-आतुकोस्येन अतुगततया एकक्क्षेण निवेशने अनुप्रासः प्रति-प्रतिकृपचेष्णे । "तद्यथाऽचिनिर्जयणी वस्त्रीके स्टता प्र-स्यस्ता भयीत" यत० आ०।

वि-विशेषक्षेपेण संस्थानबोधनाय निवेशने व्यासः विस्वहवाक्यम् तस्य समस्तनाक्यार्थस्य विशेषेणानबोधहेत्रतया निवेशनात्